

Τὸ Δελτίον διδοται δωρεάν πρὸς τοὺς συνδρομητάς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς των. Διὰ τοὺς μὴ τοιαύτους τιμᾶται ἐτησίως: Ἐν Ἀθήναις φρ. 4, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 5, ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ φρ. 7. — Προηγούμενα φύλλα πωλοῦνται πρὸς λεπτὰ 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1709. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κορυφαίην. Ἔτος Δ'. Τόμος Ζ'. 17 Ιουνίου 1870. Ἀριθ. 181. (129). Δεπτ. 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταβίου, ἀριθ. 6, ἴον, σ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τῆς ἐπι τῶν Ἑσπεριῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. — Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας. — Περίοδος τῆς γῆς ἐν ἡμέραις ὀγδοήκοντα. (Μακάφρ. Ἀγγέλου Πλάχου: Συνέχεια καὶ τέλος. — Περί προστασίας τῶν ἀφελίμων ζώων. — Ἡ πενθερὰ παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς, ὑπὸ Ν. Π. Πόλλεου. — Μία σελὶς ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ναυπλίου, ὑπὸ Μ. Γ. Λαμπροῦ. — Ἀθηναϊκὰ ἐπιστολάκι. — Ἰνὸμαι καὶ σκίψις ἠθικαὶ τοῦ δούκος Λε-λα-Ροσσουκῶ. — Ἄναιον πνεῦμα. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Γραμματικὸν εἶδος. — Συναγὰ ἀφελίμων. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

1710. Αἱ Ἀθήναι ἐξετάζονται ἐπὶ ὀδραυλικῇ ἐποφῆν. ὑπὸ Ἀνδρίου Κορδέλλα ὀρυκτολόγου. Ἀθήνησι. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Φιλοκαλίας, 33 ὁδὸς Σαφοκλέους 33-1879. [Σελ. α-δ'. 1-172 εἰς ὄψον. Μετὰ 3 ὀδραυλικῶν πινάκων καὶ τινῶν ἐν τῷ κειμένῳ ἐνλογημάτων]. Τιμὴ δρ. ν. 3. [Περὶ τῶν ὀδάτων τῆς πεδιάδος τῶν Ἀθηνῶν διέλαθον ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἀνιδροσύνης τῶν Ἀθηνῶν εἰς πρωτεύουσάν τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου πρῶτος, ἂν ἔνδ' ἀπαυμάθη, ἡ ἱστορία Κωνσταντίνου Μαυρογένους ἐν σελ. 54-60 τῶν ἐν ἔτει 1841 ἐκδοθειῶν παρ' αὐτοῦ Παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ κλίματος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ἀνεργείας αὐτῶν ἐπὶ τῆς τοιαύτης οἰκονομίας. Ἐξετάζει οὖν τὸ θέμα τοῦτο ἐπὶ ἰσχυρῆν ἐποφῆν. Ἐν ἔτει δὲ 1863 ὁ ἱατρός κ. Αναστάσιος Ρούδας ἐπραγματεύθη ἐν ἴδιον φυλλάδιῳ ἐν σελ. 18. Περὶ ποτιστικῶν καὶ ποσίων ὀδάτων ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἰσως δὲ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἡπάρχομεν καὶ ἐκδόσεις ἐν τοῖς ἀρχαίοις τοῦ δήμου Ἀθηναίων ἢ τοῦ ὀρυκτολόγου τῶν Ἑσπεριῶν παρ' εἰδημόνων γραφεῖσιν. Ὀλίγα λέξεις περὶ τῶν ἀρχαίων ὀδραυλικῶν τῶν Ἀθηνῶν ἰδημασίους καὶ ὁ κ. Ἐρν. Τσίλλερ ἐν Ἑστίᾳ, τόμος 4 (1877) σελ. 490. Παρὰ πάντας ὁμοῦ δὲ Κορδέλλας διὰ τῆς ἐπι ἐκδοθείσης πραγματείας αὐτοῦ ἀπερὶ ἀπὸ τῆς ἐκτενέστερον τὸ θέμα τοῦτο καὶ ἐπιστημονικώτερον βάζει ἔχων εἰς τὸ ὀδραυλικὸν καὶ ὀρυκτολογικὸν μέρος καὶ εἰς τὸ τοπογραφικὸν ἴδιος ἐξ ἀποψίας μελέτας καὶ παρατηρήσεις. Ἄλλαν δ' ἐπι-καίρω: ἐξέδοκε τὴν μελέτην του, ἐν χρόνῳ δηλ. καθ' ὃν ἡ αὐτοῦ σπουδαιότης λειψυδρία ἐν Ἀθήναις προκαλεῖ τὴν προσοχὴν καὶ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ κ. Κ. διαίρει τὴν δλην πραγματείαν του Μαν ὀρυκτοῦ εἰς δύο μέρη. Ἐν τῷ α' ἐξετάζει τὴν τοπογραφίαν τῶν Ἀθηνῶν συντόμως, τὴν γεωλογικὴν καὶ ὀρυκτολογικὴν κατὰστασιν καὶ τὴν βλάστησιν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λεκανοπέδιου, ὅλων τὰ θέματα ταῦτα ἐφ' ὅσον σχετίζονται πρὸς τὸν σκοπὸν, ὃν προτίθεται ἐν τῷ βιβλίῳ του. Ἐπιλαμβάνεται δ' ἐν ταῦτα καὶ τοῦ θέματος περὶ ἀναδασώσεως τῶν περὶ τὰς Ἀθήνας τόπων, ὅπερ καὶ οἱ ἱατροὶ Μαυρογένους καὶ Ρούδας ἐπραγματεύθησαν καὶ ὅπερ κατὰ τὴν μοῖραν ἔμενε γράμμα ἀπλοῦν.

Ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι εἰς ἀνάγκης ἀναγκαστικῆς πολυτιμῶν ἰδέσεις ὀψομετρικῆς τῶν σημαντικωτέρων ὀδῶν, πλατείων, καὶ οἰκοδομημάτων, πινάκας τοῦ ἔμβαδου καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, πινάκας μετεωρολογικῶς τοῦ μέσου ὄρου τῆς θερμοκρασίας, τοῦ ἀέρος καὶ τῶν ὀδάτων, τῆς βαρομετρικῆς πίσεως, τῆς ὀρυκτολογικῆς καταστάσεως, τῶν βροχῶν, τῆς ἐκτιμῆσεως, κτλ., ἃ ἐχρησίωσαν ὁ κ. Σπῆθ διευθυντῆς τοῦ ἀστεροσκοπείου, ὃ δὲ κ. Κ. ἐσχίσθη πρὸς τὸ ἔργον του.

Ἐν τῷ β' μέρει ὁ κ. Κ. πραγματεύεται τὸ κύριον θέμα, τὸ ὀδραυλικόν. Ἐξετάζει ἐν πρώτοις τὰ ἐν Ἀθήναις ὀδραυ-

λικὰ ἔργα τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὡς καὶ τὰ τῆς Τουρκοκρατίας, ἴδιον δὲ ἐκτιμῆσαι λεπτομερῶς καὶ διὰ μακρῶν τὴν περιγραφὴν καὶ τοπογραφίαν τοῦ μεγάλου Ἀδριατικοῦ ὀδραυτικοῦ, τοῦ ἔχοντος μήκος 25,657 μέτρων. Παραλαμβάνων τὸν ἀναγκαστικὸν ἐκ τῆς ἐπι τῶν ὀρυκτοῦ τοῦ ἀναγκαστικῶς δεκαμηνῆς ὀδραυτικῆς εἰς τὰ ἀνώτατα σημεῖα, δεικνύων ἐν τῷ μεταξὺ τὰς καμπὰς, τὰς διακλαδώσεις κτλ. Μεταβαίνει εἰτα εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν νεωτέρων ὀδραυλικῶν ἔργων ἐν Ἀθήναις, τῶν γενομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν. Ἐξετάζει ἀνα ἐν τὰ ὑπάρχοντα ὀδραυτικὰ, ποταμοὺς, ρυάκια, πηγὰς τοῦ λεκανοπέδιου καὶ εἰτα ἐπὶ πινάκων στατιστικῆς πληροφορίας περὶ τῆς διανεμομένης ποσότητος ἐκ τοῦ Ἀδριατικοῦ ὀδραυτικοῦ εἰς τὰς κρήνας, ἐνθα ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς γενομένης κῆθ' ἀνωμάλου διανομῆς τοῦ ὕδατος, ἡτις γεννᾷ δίκαια παράπονα. Ἰδιαιτέρως δὲ ἐξ ἐκτεταμένης ἰδέσεως μελέτης περιγράφει καὶ καθορίζει τὴν ὀδραυτικὴν κατὰστασιν τῆς Πάρνηθος καὶ Φαληρικῆς ἀκτῆς.

Ἐν τέλει δὲ ἐπάγει τὸ συμπέρασμα τῶν παρατηρήσεων καὶ ἐρευνῶν του, προτείνων ὅποια μέτρα νομίζει κατέλληλα πρὸς ἀβῆσιν τῶν ὀδάτων τῶν Ἀθηνῶν. Προτείνει δὲ τὴν δι' ἀμετακινήτων ἀναδασῶν εἰς τὰς Ἀθήνας τῶν ὀδάτων τοῦ Φαλήρου, τὴν μεταγωγὴν τῶν ὀδάτων τῆς Πάρνηθος, τὴν διὰ νέων ὀδραυλικῶν ἔργων ἀβῆσιν τῶν ὀδάτων τοῦ ὀδραυτικοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὀδάτων τοῦ Ἰλισσοῦ.

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Κ. πλουτίζουσι ἐν τέλει καὶ τρεῖς πινάκες, οἵτινες ἀν' εἰρηνο-ἡθελῆ παρουσιάζει στοιχάτων ἀτέλειαν, 1) Ἰδραυλικῆς χάριτος τῆς Πάρνηθος 2) Διάγραμμα τοῦ συμπλέγματος τῶν οἰδηρῶν δημοτικῶν ὀδραυτικῶν καὶ τῶν κρηνῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, μετὰ σημειώσεως τῶν ὕψων τῶν ὀδῶν 3) Δοκίμιον ὀδραυτικῆς χάριτος τοῦ λεκανοπέδιου Ἀθηνῶν. Ἐπι τῶν πινάκων τούτων δι' ἰνδὸς βλέμματος κατονομαί τις τὴν κατὰστασιν τῶν ὀδραυτικῶν καὶ τὰ ὀδραυτικὰ ἔργα τὰ ἐν τῷ λεκανοπέδιῳ τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ ἔργον τοῦ κ. Κ. ἐν γένει εἶναι καὶ πολὺτιμος συμβολὴ εἰς τὴν δλην τοπογραφίαν τῆς Ἀττικῆς διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ὀδραυτικῆς καὶ τοπογραφικῆς εἰδήσεις. Ἐστὶ δὲ ὀδραυτικῆς παντὸς ὀδραυτικῶν ἔργων ἐν τῷ λεκανοπέδιῳ Ἀθηνῶν. Ἐνέχει πρὸς τούτοις καὶ πολλὰς ἱστορικῆς καὶ ἀρχαιολογικῆς παρατηρήσεις.

1711. Περὶ Ἐκτανήσου, ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν ὑπὸ Ἀντωνίου Γ. Τυπάλδου Φορράτου, Μέρου Α' [Ἡ ἀξιόλογος αὐτῆς Μελέτης ἰδημασίωθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ Βόρειον]. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Ἐλλογοντοῦ, 1870, 8ον, σ. 11.

1712. Ἡ κοσμογονία ἡτοι ἡ ἐπιστήμη ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ πρὸς χρῆσιν τῆς νεολογίας, ὑπὸ Α. Γουσσαιν. Μετάφρασις Μ. Δ. Σακκαράφου ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐκδοθεῖσα δαπάνῃ τοῦ αὐτοῦ καὶ Α. Ρακοπούλου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἀθηναΐδος, 1878, σελ. 264. Τιμὴ δρ. ν. 2 1/2. [Ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου τούτου προσέβηκεν εὐκαταστήσῃ δι' ὕψους καταλλήλου καὶ μεθόδου ἀπλῆς καταληπτικῆς καὶ εἰς τοὺς ἀπλουστεροὺς τῶν ἀναγνωστῶν καὶ εἰς τὸς παῖδας τὰς περὶ γενέσεως τοῦ κόσμου γνώμας τῶν νεωτέρων σοφῶν συνδυάζων ταῦτα πρὸς τὰ περὶ τούτου διαλαμβανόμενα ἐν τῇ Γραφῇ. Ἡ μετάφρασις ἐγένετα ἐπιτυχῶς, ἐν γλώσῃ καθαρῆσιν, εὐληπιτοτάτῃ καὶ εἰς ὕψος ἀπλοῦν καὶ φυσικόν].

1713. L'Esprit. Discorso letto all'Associazione Venetiana del Progresso, da Vittorio Salmi. Venezia, 1870, 4° p. 22.

1714. Les Sophistes grecs et les Sophistes contemporains, par M. Funck-Brentano, 1879, Paris, Plon.

1715. Πανασσός. Ἐν Ἀθήναις, Τόμος Π', τῆχος Ε', Μάϊος 1870. Περιεχόμενα: Σ. Κ. Σακελλαροπούλου. Ἀδός: εἰσιτήριος εἰς τὸ μάθημα τῆς Ῥωμαϊκῆς γραμματικῆς. — Σ. Π. Α. Τὰ ἐπιστημονικὰ πορίσματα τῶν ἐν Ὀλυμπία ἀνακαζῶν ἀνάγνωσμα Ἐρνέστου Κουρτίου. — Κ. Σ. Κόντου. Ποικίλα φιλολογικὰ. § 25. Παράλειψις λέξεως ἢ ῥήσεως, ἀναπλήρωσις. Διάλειμμα πλήρωμα. § 30. Ἀντι-

δύλλοι (ἀντίγραφον ἢ ἀντίγραφο), παραβόλλω, ἀντεξέτα-

1716. Οἰκονομικὴ ἐπιθεώρησις. Ἔτος 7^{ον}, φιλ. 76^{ον}.

1717. Ἐφημερίαι τῶν φιλομαθῶν. Ἐν Ἀθήναις, 1

1718. Σερπίστιον. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Ἰούλιος 1879.

1719. Ἄσκησις. Ἐν Ἀθήναις, 1 Ἰουνίου 1879.

1720. Πῶς. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μάϊος 1879.

1722. Χλωρίς περιδικῶν ἐκδιδόμενον ἐν Κων/πόλει κατὰ

Ἀναγινώσκοντες εἰς τὸ Journal Officiel τῆς 11 Ἰουνίου

1879) κέρειται καὶ τὴν ἐπαρμένην πραγμασίαν: La marine

1879) κέρειται καὶ τὴν ἐπαρμένην πραγμασίαν: La marine

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Table with 4 columns: Π. Β., Βαθμ., Θερ. Κελ., Αν. Παρατηρήσεις.

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Table with 2 columns: Αγορά, Τιμή.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Table with multiple columns: ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΠΙΣΤΩΤ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΤΑΙΡΙΑΙ, ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ, ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ.

ΞΕΝΑΙ ΑΓΟΡΑΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (20 Ἰουνίου). Ἐτ. νέου. Σιδηροδ. Ἑβρωπ. Τουρκίας. φρ. 48.

Νεομὸν Γουλιέλμος Σαβῆριος Γεώργιος Φιδέλις (11) δηλο-

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

669. Έκ σάκκου πλήρους εικοσαγράφων, εξήγαγέ τις : α'—Τὸ ἥμισυ αὐτῶν πλέον 4—β' τὸ τρίτον τοῦ ὑπολοίπου πλέον 18—γ' τὸ τέταρτον τοῦ ὑπολοίπου πλέον 36 καὶ δ' τὸ ὑπόλοιπον.

Πόσα εικοσαγράφα ἐξήγαγεν ἐκάστοτε, πόσα δὲ ἦσαν ἐν ἄλλῃ; Ἐν Ἀθήναις, 16 Ἰουνίου 1879. Ε. Γ.

670. Τῆς δημοδοῦς παροιμίας «Κάλλια πιστεύει ἕνα μάτι παρά δέκα αὐτιά» τίς εἶνε ἡ ἀντίστοιχος ἀρχαία καὶ τίς ἡ γαλλικὴ;

671. Metagramme (ἢ ἡ λέξη διαμορφώσεται ἐν βραχίονι.) Je nage avec ma tête; en cinq fois changez-la: Je hoché—ou je tourne,—ou je croffe,— Ou bien je fais grimace sotté,— Ou bien oncor, comprenez-vous cela? Je vous appartiens, et ma mine, Lecteur, montre avec ma voisine, De qu'on voudrait souvent ténir secret; Faute, souffrance, effroi, timidité. Votre dévoué A**

672. Je suis le nom dont on appelle L'enfant coureur, espiègle et peu discipline! Je suis, sans tête et queue, un compagnon fidèle Qu'à ses élus le ciel ici-bas a donné.

673. Comment feriez-vous pour passer l'eau dans le Pô, sans vous mouiller?

674. Mon premier rit, Mon second pleure, Et mon tout raffraichit La mise extérieure.

ΛΥΣΕΙΣ 660. 301 ἀδ. [Εἰς 2 σωρούς ἢ ἀπὸ ἄρχων ἀνὰ 150 ἀδ., εἰς 3 σωρούς ἀνὰ 100, εἰς 4 σωρούς ἀνὰ 75, εἰς 5 σωρούς ἀνὰ 60, εἰς 6 σωρούς ἀνὰ 50, ἦτοι πάντοτε ἢ ἀ περισσεύη ἐν ἄλλῃ ἢ ἕνα ἡμισυ τεθῶσι εἰς 7 σωρούς (ἀνὰ 43) ὅ' ἀποτελεσθῆ τὸ ὅλον τῶν ἀδ., ἦτοι 301].

661. De père saintetot, enfant diabolot.

Table with 6 columns and 6 rows of numbers: 14, 3, 25, 18, 34, 20; 8, 30, 30, 0, 27, 4; 10, 28, 16, 26, 9, 13; 24, 2, 11, 21, 35, 18; 29, 10, 7, 31, 1, 33; 17, 32, 22, 12, 5, 23

663. Πιτρα—χειλι.

664. A A A A A I A N A A B A A N A E

665. A i m e r H a i n e E t a i n R o p a s Y a s t a t i m a g e A i m e r T o i s o E r f i l e m e r i M a m a n i m p u r A i m a r P r i m o S e l a m E g a r d N o u v e l s e r e A i m a r P r a c o R e a d u E r r o r N e r e e S t e r o A i m e r

666. Mou-tarde.— 667. Car-on.— 668. Mon-tidimar.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΩΤΙΟΝ.

Φίλε Κύριε Διευθυντά, Ο κ. ** Π με παραπέμπει εἰς τρεῖς παροιμιογράφους. Με βεβαιώνει ὅμως, ὅτι δὲν ἀντέγραψεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ κ. ** Π δὲν ἀντέγραψεν ἕνα τῶν τριῶν; Ὅπως δὴ ποτε, ἐγὼ ἐθαυρόντην, καὶ δίδω τόπον τῆ ἀρχῆς. Ἄς χαίρεται ὁ κ. ** Π καὶ τὰ κέρπερα καὶ τὰς γυναικὰς τοῦ φιλοσοφοῦν Ἐν Ἀθήναις, 10 Ἰουνίου 1879. Δ*

Κύριε Διευθυντά τῆς Ἑστίας, Μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως ἀνέγνων τὰς ἐν τοῖς τελευταίοις δελτοῖς τῆς Ἑστίας συζητήσεις λογίων τινῶν, κρυπτομένων ὑπὸ τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν ἑαυτῶν ὀνομάτων. Ἐπειδὴ ὁ εἰς τοῦτων, ὁ κ. Α* ἀπαρεῖτ' ἀφίνωσι αὐτὸν νὰ κάμῃ δ, τι θέλῃ καὶ ἔχει μέγα δίκαιον, ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπετραπῆ καὶ εἰς ἐμὲ ὁχι νὰ κάμω δ, τι θέλω ἀλλὰ νὰ γράψω δ, τι γνωρίζω. Ἐν πρώτοις ὁ ἐν Μονάχῳ κ. ** Π ὀρθότατα φρονεῖ ὅτι «ἐπὶ ζητημάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν δημοδὴ φιλολογίαν καὶ γλώσσαν δὲν πρέπει ν' ἀποφαίνεται τις κατηγορηματικῶς κτλ.». Τούτου ἀπόδειξις εἶνε ὁ κ. Π. Γ. Β., Κρής, ὅστις ὁ ο γ μ α τ ῖ ζ ω ν (δελτ. ἀρ. 127) εἶπε καὶ παροιμίαι δὲν ὑπερβαίνουσι ποτὲ τὸν ἕνα ἡμισιον στίχων», φαίνεται ἀγνοῶν τὰς ἐξῆς παροιμίας ἄλλων ἑλληνικῶν πόλεων:

«Ὅπ' ἀγαπᾷ τὸν ἔρωτα, καὶ τὴν δροσοπεζούλα, Πολλὰ καλὰ στερεύεται ἡ ἔρημὴ τοῦ γούλα». (Ἐπὶ ἐρωτολήπτων καὶ ὀνηρῶν. Ἐν Ῥόδῳ).

«Αἱ κόνται ἀφελήσανε καὶ τ' ἀποκουταλῖδια, Καὶ τὸ φιοῦμι τὸ σκουλι καίεται ἰς τὰ σκουπίδια». (Ἐπὶ περιστάσεως, καὶ ἦν οἱ μὲν ἄριστοι ὀλιγωροῦνται καὶ δύστηνοῦσι, οἱ δὲ κακίονες προτιμῶνται καὶ εὐτυχοῦσιν. Ἐν Ῥόδῳ).

Νὰ βρέξῃ ὁ Μάρτις δυὸ νερά, καὶ ἀπρίλις ἄλλο ἕνα Νὰ δῆς κουλλούρια τὰ παιδιὰ, καὶ πῆτας αἱ μανάδες Κ' ὀφηλονακομδῶματα ὀ κλεπτομυλωνάδες».

«Ἄσπρος γενναῖ' ὁ κόρακας καὶ με καιρὸν μαλλιάζει Καὶ μαῦρος κατασταίνεται καὶ τοῦ κυροῦ του μοιάζει. [Παράδοξ. Βραχέας παρατηρήσεις εἰς τινὰς λέξεις καὶ παροιμίας κτλ. ἐπὶ Π. Βενετοκίου. Ἐν Ἀθήναις, 1872]. Ἄς πρὸς δὲ τὴν λέξιν ὀπέρπυρα, ἰδοὺ τί ἀναφέρεται ἐν τινι δημοδίῳ ἔματι, ἐξ οὗ ἀναγράφω ὅσα ἐνθυμοῦμαι ἀπὸ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας:

Ὁ βοσκὸς καθαθαλιὰς στοίχημα ἰθάλατιν Στοίχημα ἰθάλασι κ' ἰστοιχηματίσασιν. Ὅποιος δῆ τὴν βήγισσαν Τοῦ κόσμου τὴν βασιλισσαν. — «Ἐλ' ἀρίστη βασιλιά' ἴντα βάλλεις στοίχημα; — Βάλλω χίλια ὀπέρπυρα καὶ τὸ βασιλίκι μου. — Ἄμ' ἐοῦ μωρὸ βοσκῆ, ἴντα βάλλεις στοίχημα; — Βάλλω χίλια πρόβατα κ' ὄλα ἀργυροκοῦθούνα Βάλλω τὸ χρυσὸν ἀρνὶ με τὸ μεταξωτὸν μαλλί. Ὅταν τὰ κατέβαζεν ὁ βοσκὸς τὰ πρόβατα Σείεται γῆ σείετ' οὐρανὸς Σείετ' ὁ κόσμος κ' ὁ λαός. Δέξου καὶ τὴν βήγισσαν πὸς τὸ παραθύρι τῆς Νὰ ζῆ μάνη καὶ ὁ κύρος τῆς. — Χριστὲ καὶ νάμουν βοσκισσα Καὶ νάμουν μανδράττορισσα Νάτρωγα χλωρὸν τυρὶ Νάπινια πρωτόγαλη Καὶ νὰ βιάσθουν τὸ βαδᾶν Καὶ νὰ λάλιουν τὸ μανδρὶ Καὶ νὰ φίλθουν τὸν βοσκὸν Εἰς τὰ χειλῆ του τὰ θυά. Ἐν Ἀλεξανδρείῃ, 4 Ἰουνίου 1879. Δ. Β.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ τῶν ἀνωτέρω ἐπιστολῶν, ἡ Ἑστία νομίζει ὅτι δύναται νὰ κηρύξῃ καὶ κηρύσσει τὴν λέξιν τῆς περὶ ὑπερπύρων καὶ τῆς παροιμίας εἰθονάκια τοῦ φιλοσοφοῦ κτλ. συζητήσεως.

Ἀθήνησι, τύποις Πέτρου Περρῆ.